

Bůh se nám v Kristu stal známým

Hošťálková 7. 5. 2017

Písně: 81, 604, 257, 682, 256

Čtení z Písma: Skutky apoštolů 17, 16 - 34

Text kázání: Skutky apoštolů 17, 22 - 28a

Milí bratři a sestry,

dnešní neděle nese název: „**Jubilate!**“ - **Chvalte Boha!** pro všechno co pro nás lidi vykonal a co nám připravil. A nám bylo dáno rozpoznat to. Rozpoznat v tomto světě Boží nepochopitelnou lásku, ve které se Bůh sám člověka ujímá, to vůbec není - a nikdy nebylo - samozřejmé. Toto můžeme slyšet také z kázání apoštola Pavla.

Pavel v něm oslovil občany řeckého města Athény. Tito lidé patrně cítili něco velmi podobného, co je blízké dnešnímu člověku - určitou bezmoc a z toho vyplývající úzkost a nejistotu. Bezmocnost vzhledem k nenadálým událostem, nemoci ovšem také stáří a smrti. Cítili svou závislost na okolním vesmíru i svém životním prostředí; cítili ji na tisíce jiných věcech, kterými byli obklopeni. Žádný člověk si na tomto světě nemůže žít tak, jak to chce jen on sám. Do svého života musíme zakalkulovat tolik neznámých! To se také stává příčinou mnohé lidské nejistoty a častokrát prožívaného strachu z neznámého.

Athénští se tomu pokoušeli ve svém městě čelit tím, že zde vybudovali mnoho oltářů určených nejrůznějším bohům, na kterých se cítili závislí. A aby měli skutečně všechny oblasti svého života nějak zajištěny, měli tam ještě jeden oltář s nápisem „**Neznámému bohu**“.

Těmito svými bohy zajišťovali a pojišťovali svůj život. Jak dnes pojišťujeme svůj život my? - Penězi, dobrou pozicí v práci, nějakou stavbou, přízní lidí; nebo zase v církvi pevným až křečovitým ulpíváním na své tradici a obyčejích; mnozí si ovšem i dnes pojišťují svůj život stejně jako dřív - držením se různých pověr a bludných učeních.

Pavel ocenil úsilí těchto lidí. Zároveň jím byl ale také „**velmi znepokojen**“ a pověděl k tomu své slovo: „**Vidím, že jste v uctívání bohů velice horliví, v každé oblasti svého života jste ovlivňováni jakýmsi strachem z neznámého a proto tedy tolik bohů, i onomu neznámému.**“ Třebaže člověk vynaloží všecku námahu na to, aby se z pocitu nejistoty přece jen stala určitá jistota, ten prvotní strach zůstává dál. Tak to ale být nemá! A Pavel v textu dosvědčuje tři neochvějně výpovědi:

1. Ten neznámý Bůh se pro nás v Kristu Ježíši stává známým: Bůh je Stvořitelem celého kosmu, je také tím, který to vše zachovává a udržuje při životě; On je však v Ježíši Kristu též tvým Bohem!

Kosmos člověka od dávné minulosti až podnes vždy přiváděl k úžasu. Ale člověk se jím také zároveň cítil být neustále nějak ohrožován. Naše země je jen nepatrnou částí celého kosmu. Panují zde samozřejmé zákony. Jejich vlivům nemůžeme nijak uniknout, jsme na nich závislí. Mnozí za tím vidí naprostou vydanost osudu; jiní

věří, že je možné je obelstít a jejich dopadům se vyhýbat, jestliže se je pokoušíme stále znovu, různými metodami, nahlížet a odhalovat.

Bibličtí svědkové nám však dosvědčují jednoduchou pravdu: Vše leží v rukou Božích. On je všeho Stvořitelem, on je též tím, který vše udržuje a zachovává při životě. Vzhledem k naší zemi se přece na samém počátku zavázal: „**Po všechny dny země nikdy nepřestanou setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc**“ (Gn 8,22). - Bohu, jako Pánu všeho, smíme důvěřovat, na něj se smíme spolehnout.

A v tomto nedozírném prostoru stojím také já, jako jedno z nejmenších stvoření, se svým osobním strachem a nejistotou, s nemocí, se svým stářím i svými nejrůznějšími problémy. Ale tu apoštol Pavel, který nám dosvědčuje Boha jako Pána „nebe i země“, také vyhlašuje: „**a přece není od nikoho z nás daleko!**“ Tento Bůh se hlásí ke každému z nás, laskavě nás oslovuje: „**Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj**“ (Iz 43,1). Jsme neustále v Boží ruce, u něho v bezpečí, tak jako dítě u své matky. Nepotřebujeme žít ve strachu a neustále se pít po tom, co by zajistilo náš život, protože tomuto Bohu smíme důvěřovat. Toto se dozvídáme z Ježíšova života a díla o Bohu, takto nám jej dosvědčuje též apoštol Pavel: Bůh je stvořitelem i udržovatelem všeho co vyšlo z jeho rukou, on je však současně také tvým i mým Bohem. Proto: **Jubilate! - Chvalte Boha!**

2. Ten neznámý Bůh se pro nás v Kristu Ježíši stává známým: Bůh odpouští hřích a zve a volá k novému životu s ním - toto je možné pouze v Ježíši Kristu!

Pavel to dokládá těmito slovy: „**Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu.**“ Náš strach souvisí z velké části také s naším hříchem. Co se stane, jestliže skutečně jednou vyjdou najevo všechny mé myšlenky, slova a činy, motivy mého jednání? Odpovídáme očekávání našeho okolí? Odpovídáme a vyhovujeme normám Božím? Již jen pro tuto ožehavou otázku by si mnozí přáli, aby žádného Boha nebylo. Jestliže ale je, jak před svatým Bohem obstojím? Také to může být příčinou našeho strachu.

Proto nechává Bůh vyhlásit, že čas naší neuvědomělosti a neznalosti chce „**prominout**“, abychom onen zameškaný čas a promeškanou příležitost mohli před ním vyznat, a tak mohli přijmout jeho odpuštění. S odpuštěním Božím se pak stává možným, že nově získaný život bude nadále životem, který bude prostý paralyzujícího strachu. A pak nám - jako svému stvoření - dává podíl sám na sobě, na své povaze, způsobu svého jednání. A také nás pověřuje, abychom spolu s ním pracovali na udržování, zachovávání a obnově jeho stvoření. V tomto novém, Kristem darovaném, životě již nemáme zapotřebí obětovat falešným bohům. Smíme žít jako vysvobozené Boží děti.

Také toto se dozvídáme z Ježíšova života a díla o Bohu, i to nám dosvědčuje apoštol Pavel: Bůh odpouští hřích a zve každého k novému životu s ním. Proto: **Jubilate! - Chvalte Boha!**

3. Ten neznámý Bůh se pro nás v Kristu Ježíši stává známým: Bůh v Ježíši Kristu ustanovil také cíl naší cesty!

V našem textu slyšíme větu, kterou není možné zamlčet: „**Bůh ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých.**“ Tato věta může znít dost hrozivě. Ale ona by také taková opravdu byla, kdyby nám předtím nebylo naléhavě dáno slyšet: „**Bůh odpouští hřích!**“ A k tomu Pavel nyní říká, též s velkou

naléhavostí: Bůh ustanovil časové období, které nám lidem dal. V tomto vymezeném čase si můžeme to, že Bůh odpouští hřích, osobně přivlastnit. Právě to je naše šance - onen „čas milosti“, který nesmíme promeškat, nevyužít jej.

Naším cílem je věčnost v novém, Božím světě, nikdy na to nezapomeňme. O těch, kteří již cíle dosáhli v Písmu čteme: **„Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, neboť Beránek (Kristus), který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod živých. A Bůh jim setře každou slzu z očí“**(Zj.7,16). Cíl, který je před námi, Ježíš opíše velkolepými obrazy - obrazy velké slavnosti, velké a slavné svatby. Nic slavnějšího, uprostřed bídy světa ve kterém se pohyboval, se mu tehdy nenabízelo.

Jestliže také nás nejednou naplní obavy a úzkosti z nemoci i samotné smrti, jestliže nás sevře pomyšlení nad dnešním světem a hrozbou která visí nad celým stvořením, kterou na sebe v převážné míře přivolal především člověk sám; my se však přesto můžeme vděčně a v plné důvěře, přidržet svého Boha. On ustanovil našemu životu ale i celému velikému kosmu jasný a určitý cíl. Jím je: **věčný život!**

Nesmíme ovšem zamlčet, že Písmo se vši vážností hovoří také o soudu. Ještě nám ale Bůh nabízí čas milosti, čas k obratu a návratu - **„nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti lítovali a obrátili se k němu“**. V tomto časovém intervalu padne rozhodnutí. Jak budeme trávit svou věčnost - jako omilostnění nebo odsouzení? Bůh nabízí všem bez rozdílu sama sebe. Chce, abychom se k němu ve víře obrátili a nadále se pouštěli cestou, která je tímto obratem prostoupena. Toto jeho stále nabízené milosrdenství je naší záchranou. Díky Bohu za ně!

Chvalme tedy všichni společně Toho, který nám v Ježíši Kristu připravil záchranu; Toho, který v Duchu svatém udržuje a vede naši víru a také každého z nás uzpůsobuje ke své službě, spolupráci na jeho díle v tomto světě, které neustále pokračuje až k onomu stanovenému dni a blaženému cíli naší cesty.

Amen.